

[Alfred Jensen.]

lovforslag vedtages, skulle betyde en stigning i arbejdsløsheden. Jeg kan kun forstå det på den måde, at ministeren mener, at de vil betyde øget afsætning, hvorved der ikke bliver arbejdskraft overflødig. Det er naturligvis et postulat, man kan fremsætte, men der er ikke meget, der tyder på, at det går sådan, idet der i forvejen er vanskeligheder med at afsætte det, vi producerer, i andre lande. Endvidere har vi jo landbrugets afskrækkende eksempel: i 1952 er der skudt 14 000 personer ud af produktionen i landbruget; det er dog et problem, som man ikke uden videre kan lade ligge og se bort fra.

Der er altså problemer, og det vil der under alle omstændigheder være, for selvom det skulle lykkes gennem en sådan rationalisering at skaffe øget eksport, vil der være overgangsvanskeligheder. Overgangstiden kan ikke klares, uden at der skydes arbejdskraft ud; der må gå en tid, før man har skaffet sig den øgede omsætning, og hvad skal der så ske med de arbejdere, der bliver arbejdsløse? Det har ministeren ikke svaret på, og det er vel af gode grunde; det er vel, fordi regeringen mener, at det spiller ingen rolle, om der går 60 000, 70 000 eller 90 000 arbejdsløse. Regeringen sover ganske roligt og lader pengene ligge i vejfonden, den ser roligt på, at de arbejdsløse går og lider nød landet over og fortvivler, fordi de ikke kan se, hvordan de skal bygge sig en fremtids-tilværelse. Det er problemer, som vi må have klaret, og hvis de ikke kan klares, kan vi ikke være med til at gennemføre sådanne foranstaltninger.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Det ærede medlem hr. Tholstrup nævnte fagforeningernes stilling. Jeg tror, at man skal tænke sig meget godt om, før man går til en lovmæssig indgriben i fagforeningernes stilling; dette vil i hvert fald ikke være den rette lejlighed dertil.

Hvad iøvrigt vor lovgivning om konkurrenceforhold angår, synes jeg ikke, at stedet for en debat om dette er her, eller i hvert fald er det ikke det rette tidspunkt dertil. Det er også nærmest handelsministerens område. Jeg vil dog gerne understrege, at den liberalisering af vor udenrigshandel, som det er lykkedes at få gennemført i det sidste år, utvivlsomt har forøget mulighederne for konkurrence og også forøget mu-

lighederne for unge driftige erhvervsdrivende, sammenlignet med de tidligere beskyttede importører. Jeg tror, det er en udvikling, som det ærede medlem og jeg er enige om at glæde os over.

Hvad angår omkostningerne ved de udvalg, der tales om, og iøvrigt administrative omkostninger i det hele taget, er det jo almindeligt, at omkostningerne ved administrationen af de love, vi her giver, går ind i det almindelige statsbudget. Om vi kan få omkostningerne ind under de midler, der her er tale om, kan vi muligvis drøfte i et udvalg.

Jeg skal kun gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen i denne omgang. Der er et forhold, som jeg synes, det ærede medlem ser bort fra eller glemmer. Det er klart, at hver gang der foretages en teknisk forandring eller en anden betydelig forandring i produktionen på et eller andet område, kan det ske, at der er nogle arbejdere, der bliver overflødiggjort på det sted og i det øjeblik. Det, jeg synes det ærede medlem glemmer, er den evne, som et erhvervsliv, der arbejder frit, og som er inde i en sund og naturlig udvikling, har til efterhånden at absorbere den arbejdskraft, der bliver fri på visse steder.

Når man er inde i en sund udvikling i et lands erhvervsliv, opstår der bestandig nye beskæftigelsesmuligheder, og når nu det ærede medlem fremdrager landbruget, må jeg så ikke sige, at siden 1939 er der frigjort over 100 000 mennesker fra landbruget, men de er absorberet andre steder, for den samlede arbejdsløshed i landet er mindre, end den var i 1939. Det må man forstå, når man vil forstå beskæftigelsessituationen i et frit samfund. Det må det ærede medlem også lære at forstå.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg vil blot konstatere, at det erhvervsliv, der altså efter finansministerens mening har evne til at absorbere den arbejdskraft, der bliver overflødig på andre områder, ikke har været i stand til at absorbere de 76 000, der går arbejdsløse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.